

7. Troisième choral

C. Franck (1822-1890)

Het populaire derde koraal (1890) is het laatste werk van de grote Franse meester. Het begint met gebroken accoorden 'quasi allegro', afgewisseld met brede, sonore samenklanken. Dan volgt de eigenlijke koraalmelodie, in zachte tinten gehouden.

Achtereenvolgens verschijnen opnieuw de beginbeweging, het koraal en de beginbeweging, die nu uitloopt op het ontroerende adagio, het centrum van het werk. Deze zangerige cantilene klinkt later in afwisseling met de koraalmelodie. Na een grote climax keert de beginbeweging terug, nu ook gecombineerd met het koraal, waardoor de compositie een magistrale afsluiting krijgt.

Rowan van der Westen (1985) studeerde aan het conservatorium te Tilburg orgel bij Ad van Sleuwen en Henco Berg (symfonisch en modern repertoire) en piano bij Joop Albracht en Jelena Bazova. In het kader van zijn Masterstudie volgde hij ook lessen bij Wolfgang Baumgratz, Ben van Oosten en Eric Lebrun. Daarnaast studeerde hij koordirectie. Hij is actief als concerterend organist, pianist, begeleider, dirigent en arrangeur.

Eerstvolgende concerten:

zondag 22 juni	20.15 uur:	Jan Hage
zondag 17 augustus	20.15 uur:	Tommy van Doorn
zondag 21 september	20.15 uur	Kees van Houten
zondag 12 oktober	20.15 uur	Pierre Ramakers

De concerten worden financieel mogelijk gemaakt door:

Dhr. S. Aarns - Dhr. T. van den Aker - Blanca Beheer B.V. - Lian Bolwerk Gemonde - Brabants Centrum - Mevr. M. Castricum - Huub v. Doorn Masterpiece Financials, Den Bosch - Gemeente Boxtel - Dhr. C. Doevendans - Tommy van Doorn - Dhr. en Mevr. E. van Gelder - Mevr. L. Ietswaart - Pels & Van Leeuwen Kerkorgelbouw B.V., Den Bosch - Protestantse Gemeente Boxtel - Drukkerij Tielen B.V., Boxtel - Verrijzenisparochie Boxtel - en alle donateurs

STICHTING KERKCONCERTEN BOXTEL

Orgelconcert

door

Rowan van der Westen

zondag 11 mei 2014

aanvang 20.15 uur

basiliek St.-Petrus Boxtel

Programma:

1. Toccata, adagio en Fuga BWV 564

J.S. Bach (1685-1750)

Dit virtuoze meesterwerk begint met snel passagespel op het manuaal, dat uitmondt in een van de meest grootse pedaalsolo's van de gehele orgelliteratuur. In deze solo ligt het thematisch materiaal van de rest van de Toccata opgesloten, uitermate blijmoedige muziek. Het Adagio is een prachtige Aria in Italiaanse stijl met veel versieringen. Een wonderlijke zevenstemmige overgang met gedurfde samenklanken vormt de aanloop naar een levendige Fuga in 6/8 maat, die de galantheid van een pastorale paart aan het adembenemende van een wervelwind.

2. Toccata quarta per l'Elevazione

G. Frescobaldi (1583-1643)

Girolamo Frescobaldi, geboren in 1583 in het toen nog culturele brandpunt Ferrara, werd in 1608 organist van de in 1626 definitief voltooide Sint Pieter te Rome. Hij verbaasde zijn tijdgenoten door zijn uitzonderlijke en gevarieerde manier van spelen. Bonini getuigt: 'Wie heden ten dage niet volgens zijn stijl speelt wordt niet geacht'. Het oeuvre van Frescobaldi is, zoals dat van Bach honderd jaar later, een onbetwistbaar hoogtepunt in een lange ontwikkeling. Alle instrumentale vormen, die hij beoefent, zijn reeds bij zijn voorgangers te vinden, maar hij vervult ze met een tot dan toe op het klavier nauwelijks gehoorde poëzie, melodische souplesse en harmonisch raffinement. De Toccata per l'Elevazione is een verheven stuk muziek vol wonderlijke invallen, bedoeld om te spelen tijdens de consecratie (opheffing).

3. Voluntary no. VIII

J. Stanley (1712-1786)

John Stanley, een engelse organist en componist, is vooral bekend geworden door zijn vele Voluntaries voor orgel. Deze muziekvorm wordt gekenmerkt door een eenvoudige structuur en een bevallige melodie en was bedoeld om de gunst van het publiek te winnen. Meestal beginnen ze met een langzame inleiding waarna een lichtvoetig snel deel volgt.

4. Deel 1 uit sonate no. 6 in G-dur BWV 530 J.S. Bach

In de jaren 1722-1725 schreef Bach zes triosonates als oefenstukken voor zijn zoon Wilhelm Friedemann. Deze werken zijn te vergelijken met een sonate voor twee melodie-instrumenten en basso continuo. Ze stellen de hoogste eisen aan de onafhankelijkheid van handen en voeten. Het melodisch materiaal is van een ontroerende schoonheid en de compositorische uitwerking laat een dermate hoog niveau horen, dat men geenszins het gevoel krijgt met een 'etude' te doen te hebben.

5. Finale 'Allegro maestoso e vivace' F. Mendelssohn (1809-1847) (uit sonate no. 4 in Bes-dur opus 65)

Felix Mendelssohn-Bartholdy, vooral bekend geworden door beroemde werken als de Italiaanse Symfonie, het vioolconcert en de Midzomernachtsdroom, componeerde voor orgel o.a. zes Sonates en drie Praeludien und Fugen. Hij wordt wel eens genoemd 'de sensitieve aristocraat onder de toondichters'. Zijn muziek is lyrisch, welgemaakt, fraai en evenwichtig van vorm en rijk aan stemmingen en subjectief-romantische gevoelens. Zijn compositiestijl vertoont talrijke invloeden van Mozart, Beethoven en vooral Bach, wiens structuur-principes als praeludium en fuga hij veelvuldig toepaste.

6. Prière à Notre Dame L. Boëllmann (uit Suite Gothique opus 25) (1862-1897)

De Franse componist Léon Boëllmann was organist van de St. Vincent-de-Paul in Parijs, waar hij een orgel bespeelde van Aristide Cavallé-Coll. De Suite Gothique is zijn populairste orgelwerk. Het derde deel hieruit klinkt als een sfeervol en verstild gebed.

